

Нормурод НАРЗУЛЛАЕВ,
Ўзбекистон халқ шоири

БАХТИЁР ОНА
ЕДГОРЛИГИ ПОЙИДА...

Тошкентим юраги — Бош

майдонимиз,

Эзгулик меҳридан яшарив кетмиши.

Мустақиллик — Кўёш, олтин

қалам-ла

Тарих китобига дастхатин

битимиши.

Табаррук заминни иккى кафти-ла

Бошига кўттармоқ — фахр, шифтихор,

Кўз-кўз айлар дунё харитасида

Ўзбекистон дейя аталган дієр!

Гулларга бурканаб, нурга чулғаниб,

Майдон узра бош эгиг аста.

Сайру томошаси роҳатбахи,

файзи,

Кучоқларни безар гулу гулдости.

Оқ, ҳарир либосда келинчак келар,

Ҳай-ҳай фариши динг дугонаси-ла.

Кўёв тўрчалик бахтили одам ўй,

Ширин орзуларга лиммо-лим сийна.

Ана, қайноталар юриб изма-из,

Қўйларин очишар шодон дугола.

Бахтили турмуш тилаб,

ёргу кун сўраб,

Илтижо айлашар дилдан Худога...

Багрида боласи — жон

жигарбанди,

Мамнун кулиб турмиши

Бахтиёр она.

Келурлар саждага бошларин эгиб,

Бунчалар мұқаддас, азиз остано!

Тунда Оймоманинг ортар ҳаваси,

Юлдузлар маҳлиё, нурларин тўшар.

Анҳорнинг сувлари оқар ўйноклаб,

Умр қўшигини куйлашиб жўшар!

Яни, ҳур ҳаётининг тимсоли,

рамзи,

Эзгулик Аркаси — бахт останаси.

Бахтили келажакни багрига босиб,

Аллалаб улгайтар ўзбек опаси!

Тошкентим юраги — Бош

майдонимиз.

Эзгулик меҳридан яшарив кетмиши.

Улуг Мезморига айтиб тасанино,

Замин китобига қалб сўзин битимиши!

МАФТУНИНГМАН,

ҚЎҲНА ШОШ!

Шаҳарлар кўп дунёда,

Тошкентим ягонадир.

Марварид шода-шода,

Пойтахти дурдонадир.

Омондаги юлдузлар

Талинади шахримга.

Гавҳарин асрар кўзлар,

Босгум жондай бағримга.

Кундуз Кўёш, тунда Ой

Упар пешонасидан.

Дунёни кирадар хўйнаҳоӣ

Олтин дарвозасидан.

Ўзбек адиблари — “Оқшом” учун

Ўзбекистон халқ шоири Нормурод Нарзуллаев (Нарзий) 1934 йил 7 июляда Кашикадаре вилояти Касби туманинг Хўжаҳайрон қишлоғига таваллуд топган. Карши педагогика билим юрти ва Самарканд Давлат университетида таҳсил олган.

Шоирнинг илк китоби — «Суюнчи» тўплами 1965 йилда чоп этилган. У 30 йа якин шеърий китобларнинг, қатор саҳна асарлари ва ҳужуматли фильмлар муаллифи.

«Нарзий» таҳаллуси остида кўшикнавис шоир сифатида эътироф этилган. Шоирнинг 500 дан ортик кўшиклиари машҳур ҳофизлар ва истеъододли ёш хонандалар репертуарларидан ўрин олган. Асарлари кўплаб хорижий ва кардош халқлар тилларига таржима килинган.

Нормурод Нарзуллаевнинг ўзбек адабиёти ва саннати соҳасидаги хизматларни муносиб тақдирланган. У «Халқ маорифи аълоҳини», «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган маданият ҳодими», «Ўзбекистон Республикаси Халқ шоири» фахрий унвонларининг соҳиби. Республика хукуматининг Фахрий ёрликлари ва медаллар билан мукофотланган. Кўйида шоирнинг янги шеърларидан намуналарни эътиборингизга ҳавола қўймоқчимиз.

ҲАЛҚНИНГ ДУОСИДАН ЮРТ ЯШНАГАЙДИР

Кўз тегмасин ҳуснига,

Ўзим сирли тумори.

Оламлар жо кўксига,

Кетмас дилдан хумори.

Озод шахрим, нур шахрим,
Мафтунингман, кўхна Шош.
Арзир минг бор, шон, фахрим,
Остонангга кўйсам бош.

Фаворолар қалбимдир,
Ишқим кўкка отилар.
Боссан излар тилсизмид,
Тарих бўлиб битилар.

Ўзбекистон — ҳур элим,
Мезморига салламо.
Тазимда иккى кўлим,
Тошкентимга марҳабо!

Шаҳарлар кўп дунёда,
Тошкентим ягонадир.
Марварид шода-шода,
Пойтахти дурдонадир.

ОСТОНАДАГИ ЎЙЛАР

Йиллар ва ўйларнинг сарҳисоби бор,
Ўйлар ҳам, ўйлар ҳам туташ
тақдирга.

Тарих ҳақиқатга далилдир икор,
Қолур муҳрланиб бутун умрга!

Тарих китобининг зарварига
Нажоткор инсоннинг
дастхати яшар.

Айланар олам ҳам кўз қарогида,
Барига гувоҳдир жумлаши башар!

Яхшилар изюм дононада сўзи,
Хайрли аъмоллар барқарор бўлгай.
Дунёни кузатар адолат кўзи,
Еру фалак меҳр нурига тўлгай.

Умид билан одам яшаса ҳалол,
Ният, орзулар бўлса беопён.
Уни тарж этимайди мухаббат, висол,
Қалби бутунларнинг кўнгли бир

жакон!

Сахиълик, саҳоват, қўли очиқлик —
Дили очиқларнинг меҳр дарёси.
Ўзбекимга хосдир олижаноблик,
Муруватшешалик — мурод дунёси.

“Шоҳ бўлмасанг, бўлглиң сен бир
шифокор” —

Ҳинд ҳалқин нақлида катта

ҳикмат ёр.

Соғлиқ, саломатлик — миллий

ифтихор,

Мехнатин қадрлар, севар эл, Диёр!

Йиллар альшинистдай бирни-бира,
Кўял беруб, топшишар эстафетасин.
Шифокорлар тушган эл назарига,
Юрт ўйлар баркамол авлод

эртасин!

Тинчлик, тотувликда, оғзи
бирликда —
Не ҳикмат борлиги ҳалқимга аён.
Ватан келажаги — эрку бирликда,

Мехнат қилган кучгай зафар,
шараф-шон.

Йиллар ва ўйларнинг сарҳисоби бор,
Ўйлар ҳам, ўйлар ҳам туташ
тақдирга.

Тарих, ҳақиқатга дилларидир икор,
Қолур муҳрланиб бутун умрга!

ВАТАН ИЧРА ВАТАН

— МАҲАЛЛА

(Қўшиқ)

Истиқолол тонгидан элим озоддир,
Мехнат билан бағри кўркам
ободдор.

Дўстлик меҳридан дир тинчлик,
омонлик,

Миллату элатлар бахтиёр, шоддор.

Нақорат:

Истиколол тонгидан элим озоддир,
Мехнат билан бағри кўркам
ободдор.

Дўстлик меҳридан дир тинчлик,
омонлик,

Миллату элатлар бахтиёр, шоддор.

Нақорат:

Истиколол тонгидан элим озоддир,
Мехнат билан бағри кўркам
ободдор.

Дўстлик меҳридан дир тинчлик,
омонлик,

Миллату элатлар бахтиёр, шоддор.

Нақорат:

Истиколол тонгидан элим озоддир,
Мехнат билан бағри кўркам
ободдор.

Дўстлик меҳридан дир тинчлик,
омонлик,

Миллату элатлар бахтиёр, шоддор.

Нақорат:

Истиколол тонгидан элим озоддир,
Мехнат билан бағри кўркам
ободдор.

Дўстлик меҳридан дир тинчлик,
омонлик,

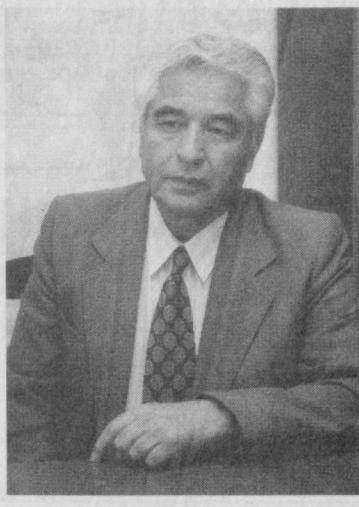
Миллату элатлар бахтиёр, шоддор.

Нақорат:

Истиколол тонгидан элим озоддир,
Мехнат билан бағри кўркам
ободдор.

Дўстлик меҳридан дир тинчлик,
омонлик,

Миллату элатлар бахтиёр, шоддор.

Мехр булогидан кўкарсан боғиги,
Дунёга сотилмас помус, вижданонинг.

Нақорат

Инсон насибасин ердан топади,
Олий мартағасин элдан топади.

Эрки ёрлигидан эли кўрклидир,

Иймон, диннатни дилдан топади.

БЕГОЙИМ

(халқ ўйлида)

Дукур-дукур от кеди,

Чиқиқ қаранг, ким кеди.

Тулпорин ўйнатиб,

Қошимга бегим кеди.

Дурра ўраб бошимга,

Йў

